บทที่ 4

ผลการทดลอง

งานทดลองที่ 1 อิทธิพลของปุ๋ยไนโตรเจนและโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่มีต่อคุณภาพการสีและคุณภาพทางโภชนาการของข้าวนาปรัง

การวิเคราะห์การเจริญเติบโตของต้น ใบ รวง

วันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 82.6 วันหลังปลูก ซึ่งน้อยกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 104.9 วันหลังปลูก (ตาราง 2) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนและการใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อวันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของการเจริญเติบโต ต้น ใบ รวง ในข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

แหล่งความแปรปรวน	วัน นน. แห้งต้นสูงสุด	วัน นน. แห้งใบสูงสุด	วัน นน. แห้งรวงสูงสุด	นน.แห้งต้นสูงสุด	นน.แห้งใบสูงสุด	นน.แห้งรวงสูงสุด
V	*	**	**	*	ns	ns
N	ns	ns	*	**	**	**
VXN	ns	ns	ns	ns	ns	ns
KI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
CV%	7.10	12.14	3.15	15.43	22.14	18.37

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

ตาราง 2 วันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	วันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด(วันหลังปลูก)
คลองหลวง 1	82.6
แพร่ 1	104.9

LSD (0.05) = 12.6

วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 78.1 วันหลังปลูก ซึ่งน้อยกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 111.5 วันหลังปลูก (ตาราง 3) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนและการใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อวันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 1)

ตาราง 3 วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(วันหลังปลูก)
คลองหลวง 1	78.1
แพร่ 1	111.5

LSD (0.05) = 7.5

วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 104.4 วันหลังปลูก ซึ่งน้อยกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 123.6 วันหลังปลูก (ตาราง 4) นอกจากนี้ยังพบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 111.9 วันหลังปลูก ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16

กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 114.3 วันหลังปลูก และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 115.8 วันหลังปลูก (ตาราง5) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อวันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง1)

ตาราง 4 วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด(วันหลังปลูก)
คลองหลวง 1	104.4
แพร่ 1	123.6

LSD (0.05) = 3.1

ตาราง 5 วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด(วันหลังปลูก)
0	111.9
16	114.3
32	115.8

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 2.4

น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1459.8 กก./ไร่ ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1181.3 กก./ไร่ (ตาราง 6)นอกจากนี้ยังพบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1104.5 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1351.3 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของ

ต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1505.8 กก./ไร่ (ตาราง 7) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง1)

ตาราง 6 น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด(กก./ไร่)
คลองหลวง 1	1459.8
แพร่ 1	1181.3

LSD (0.05) = 161.5

ตาราง 7 น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด(กก./ไร่)
0	1104.5
16	1351.3
32	1505.8

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 191.1

น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 350.2 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 429.6 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 552.6 กก./ไร่ (ตาราง 8) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง1)

ตาราง 8 น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(กก./ไร่)
0	350.2
16	429.6
32	552.6

LSD (0.05) = 68.8

น้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 987.4 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1143.6 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1168.5 กก./ไร่ (ตาราง 9) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง1)

ตาราง 9 น้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	น้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด(กก./ไร่)
0	987.4
16	1143.6
32	1168.5

LSD (0.05) = 97.1

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 กรัมต่อกอต่อวัน ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 11) นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.52 กรัมต่อกอต่อวัน ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 กรัมต่อกอต่อวัน และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 12) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 10)

ตาราง 10 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของอัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง ต้น ใบ รวง ในข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

แหล่งความแปรปรวน	อัตราการสะสม นน. แห้งต้น	อัตราการสะสม นน. แห้งใบ	อัตราการสะสม นน. แห้งรวง
V	*	**	ns
N	**	**	ns
VXN	ns	ns	ns
KI	ns	ns	ns
VXKI	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	ns
CV%	14.55	22.69	37.21

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

ตาราง 11 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น(กรัม/กอ/วัน)
คลองหลวง 1	0.74
แพร่ 1	0.55

LSD (0.05) = 0.08

ตาราง 12 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น(กรัม/กอ/วัน)
0	0.52
16	0.67
32	0.76

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.07

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 กรัมต่อกอต่อวัน ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 13) นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.18 กรัมต่อกอต่อวัน ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 กรัมต่อกอต่อวัน และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 14) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 10)

ตาราง 13 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ(กรัม/กอ/วัน)
คลองหลวง 1	0.25
แพร่ 1	0.17

LSD (0.05) = 0.02

ตาราง 14 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ(กรัม/กอ/วัน)
0	0.18
16	0.22
32	0.24

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.03

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวง

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวง ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีค่าเท่ากับ 0.38 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 10)

ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

จำนวนหน่อต่อกอ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ และอัตราปุ๋ยไนโตรเจน โดยพบว่า พันธุ์คลองหลวง 1 มีอัตราการตอบสนองของการเพิ่มจำนวนหน่อต่อกอต่อระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่เพิ่มขึ้นมากกว่าพันธุ์แพร่ 1(ภาพที่1) จากสมการ regression แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนทุก 1 กิโลกรัม ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 จะเพิ่มจำนวนหน่อต่อกอเท่ากับ 1.9 หน่อ/กอ และข้าวพันธุ์แพร่ 1 จะมีจำนวนหน่อต่อกอเพิ่มขึ้นต่อ 1 กิโลกรัมปุ๋ยไนโตรเจนที่ใช้เพิ่มเท่ากับ 1.3 หน่อ/กอ ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 มีจำนวนหน่อต่อกอสูงสุด 16.2 หน่อ/กอ ขณะที่พันธุ์แพร่ 1 มีจำนวนหน่อต่อกอสูงสุด 13.7 หน่อ/กอ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ จากการศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่าการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ มีผลต่อจำนวนหน่อต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ โดยเฉลี่ยข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 มีจำนวนหน่อต่อกอ 14.9 หน่อ/กอ และข้าวพันธุ์แพร่ 1 มีจำนวนหน่อ/กอ 12.5 หน่อต่อกอ และผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อจำนวนหน่อต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 15)

ตาราง 15 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าว เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ และค่าดัชนีเก็บเกี่ยว ของข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่ ระยะการฉีดพ่นโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ ไม่ได้รับการฉีดพ่น ฉีดพ่นระยะแตกกอถึงผสมเกสร ฉีดพ่นระยะกำเนิดช่อดอกถึงผสมเกสร(นาปรัง 2542)

แหล่งความ แปรปรวน	จำนวน หน่อต่อ กอ	จำนวน รวงต่อ กอ	จำนวน เมล็ดดี ต่อรวง	นน. 1,000 เมล็ด	% เมล็ด ลีบ	ผล ผลิต	นน.แห้ง มวล รวม	ดัชนี เก็บ เกี่ยว
V	*	*	ns	*	ns	ns	ns	ns
N	**	**	*	ns	ns	*	**	ns
VXN	*	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns
KI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns	ns
CV%	2.86	7.22	2.96	2.34	25.45	8.44	5.19	6.11

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

*นน.1,000 เมล็ด และ นน.ผลผลิต คิดที่ความชื้น 14%

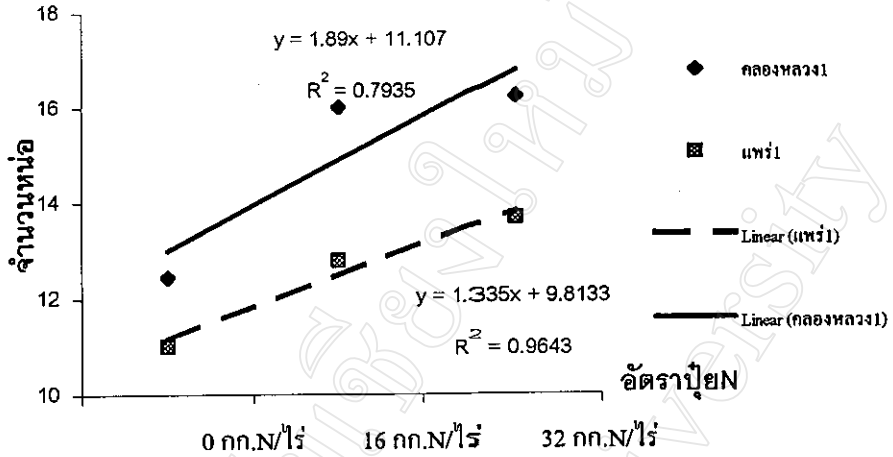

ภาพที่ 1 ปฏิสัมพันธ์ของจำนวนหน่อต่อกอ ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

จำนวนรวงต่อกอ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ผลการวิเคราะห์ในตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ยมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ในทุกระดับไนโตรเจน และพันธุ์คลองหลวง 1 มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ยมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ในทุกระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ โดยเฉลี่ยแล้วข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ย 14.7 รวง/กอ ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ย 11.8 รวง/กอ นอกจากนั้นยังพบว่า จำนวนรวงต่อกอของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ย 11.5 รวง/กอ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ย 13.6 รวง/กอ และอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ย 14.8 รวง/กอ (ตาราง 16) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลโดยตรงต่อจำนวนรวงต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 15)

ตาราง 16 จำนวนรวงต่อกอของข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

พันธุ์	อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (กก.N/ไร่)	ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น			ค่าเฉลี่ย
		ไม่ได้รับการฉีดพ่น	ฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	ฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	
คลองหลวง 1	0	12.5	12.1	12.9	12.5
	16	15.1	15.0	15.8	15.3
	32	17.5	15.2	16.6	16.4
ค่าเฉลี่ย		15.0	14.1	15.1	
แพร่ 1	0	11.0	10.7	9.5	10.4
	16	12.1	11.5	12.3	12.0
	32	12.3	13.6	13.4	13.1
ค่าเฉลี่ย		11.8	11.9	11.7	

LSD พันธุ์ (0.05) = 1.7 LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.9

LSD ระยะฉีดพ่น KI (0.05) = 0.7

จำนวนเมล็ดดีต่อรวง

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ และอัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่ให้แก่ต้นข้าวในระดับต่างกัน โดยพันธุ์แพร่ 1 มีอัตราการตอบสนองของการเพิ่มจำนวนเมล็ดดีต่อรวงต่อระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่เพิ่มขึ้นมากกว่าพันธุ์คลองหลวง 1 อย่างชัดเจน (ภาพที่2) โดยพบว่า ทุก 1 กิโลกรัมปุ๋ยไนโตรเจนที่ใส่เพิ่มขึ้น จำนวนเมล็ดดีต่อรวงของข้าวพันธุ์แพร่ 1 จะเพิ่มขึ้นเท่ากับ 27.6 เมล็ด/รวงในขณะที่จำนวนเมล็ดดีต่อรวงของข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.5 เมล็ด/รวง โดยเฉลี่ยแล้วข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 มีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงสูงสุดเท่ากับ 235.9 เมล็ด/รวง ขณะที่ข้าวพันธุ์แพร่ 1 มีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงสูงสุดเท่ากับ 261.9 เมล็ด/รวง ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ และผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อจำนวนเมล็ดดีต่อรวงของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 15)

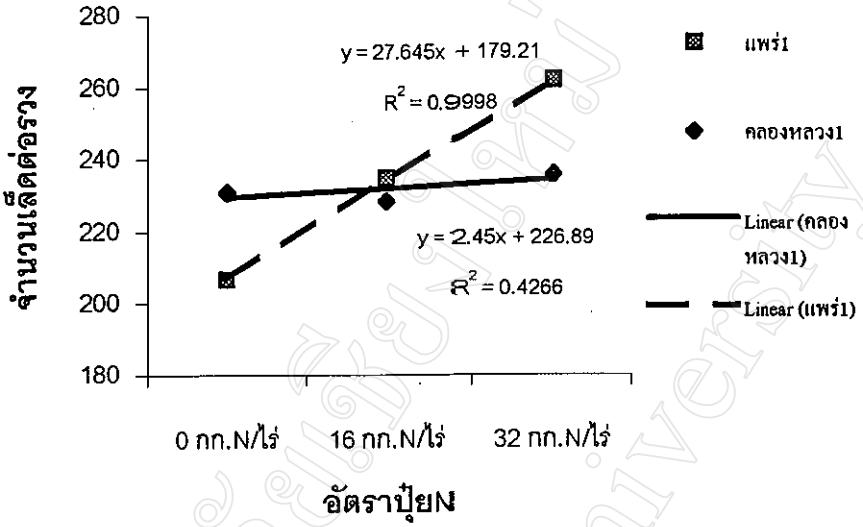

ภาพที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ของจำนวนเมล็ดดีต่อรวง ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดเฉลี่ยเท่ากับ 28.9 กรัม ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดเฉลี่ยเท่ากับ 27.5 กรัม (ตาราง 17) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนและการใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อน้ำหนัก 1,000 เมล็ดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 15)

ตาราง 17 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	น้ำหนัก 1,000 เมล็ด(g)
คลองหลวง 1	28.9
แพร่ 1	27.5

LSD (0.05) = 0.6

เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีค่าเท่ากับ 22.7 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 15)

ผลผลิต

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า ผลผลิตของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 686.5 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ ข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 758.1 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ ข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 847.1 กก./ไร่ (ตาราง 18) ผลการทดลองไม่พบว่าการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีผลต่อผลผลิตของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 15)

ตาราง 18 ผลผลิต ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	ผลผลิต(กก./ไร่)
0	686.5
16	758.1
32	847.1

LSD (0.05) = 93.8

น้ำหนักแห้งมวลรวม

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนักแห้งมวลรวมของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีน้ำหนักแห้งมวลรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2,191.5 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ ข้าวมีน้ำหนักแห้งมวลรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2,332.3 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งมวลรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2,506.8 กก./ไร่ (ตาราง 19) ผลการทดลองไม่พบว่าการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีผลต่อผลผลิตของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 15)

ตาราง 19 น้ำหนักแห้งมวลรวม ข้าวพันธุ์ทดลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	น้ำหนักแห้งมวลรวม(กก./ไร่)
0	2,191.5
16	2,332.3
32	2,506.8

LSD (0.05) = 134.0

ดัชนีเก็บเกี่ยว

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของดัชนีเก็บเกี่ยว ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วดัชนีเก็บเกี่ยวของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีค่าเท่ากับ 0.33 (ตาราง 15)

คุณภาพการสีและคุณภาพทางโภชนาการ

เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ของต้นข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพบว่าเปอร์เซ็นต์ของต้นข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวเฉลี่ยเท่ากับ 32.2 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยกว่าเปอร์เซ็นต้นข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวเฉลี่ยเท่ากับ 33.6 เปอร์เซ็นต์ และที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวเฉลี่ยเท่ากับ 41.6 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 21) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ของต้นข้าวของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 20)

ตาราง 20 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของคุณภาพการสีและคุณภาพทางโภชนาการของข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่ ระยะการฉีดพ่นโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ ไม่ได้รับการฉีดพ่น ฉีดพ่นระยะแตกกอถึงผสมเกสร ฉีดพ่นระยะกำเนิดช่อดอกถึงผสมเกสร(นาปรัง 2542)

แหล่งความแปรปรวน	% ต้นข้าว	% ข้าวหัก	% ข้าวสาร	% ข้าวกล้อง	% ไนโตรเจน	% โปรตีน	% ไอโอดีน	% โพแทสเซียม
V	ns	ns	ns	ns	*	*	ns	ns
N	ns	ns	ns	ns	**	**	ns	ns
VXN	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
KI	**	**	*	ns	ns	ns	**	**
VXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
CV%	20.18	19.61	4.53	2.40	6.18	6.18	5.02	7.13

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

*%ไนโตรเจน หน่วย มิลลิกรัมN/100g.ข้าวกล้อง %โปรตีน หน่วย มิลลิกรัม x 6.25/100g.ข้าวกล้อง

%ไอโอดีน หน่วย ไมโครกรัม/100g.ข้าวกล้อง %โพแทสเซียม หน่วย มิลลิกรัม/100g.ข้าวกล้อง

ตาราง 21 เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปรัง 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	32.2
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	33.6
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	41.6

LSD (0.05) = 5.1

เปอร์เซ็นต์ข้าวหัก

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ข้าวหักที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพบว่า เปอร์เซ็นต์ข้าวหักของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยเท่ากับ 33.0 เปอร์เซ็นต์ ส่วนข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ข้าวหักเฉลี่ยเท่ากับ 32.0 เปอร์เซ็นต์ และข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ข้าวหักเฉลี่ยเท่ากับ 24.0 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 22) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ของต้นข้าวของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 20)

ตาราง 22 เปอร์เซ็นต์ข้าวหัก ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปรัง 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์ข้าวหัก
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	33.0
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	32.0
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	24.0

LSD (0.05) = 4.9

เปอร์เซ็นต์การสี

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของเปอร์เซ็นต์ข้าวกล้อง ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วเปอร์เซ็นต์ข้าวกล้องที่วัดได้ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีค่าเท่ากับ 65.5 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 20)

เปอร์เซ็นต์ข้าวกล้อง

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของเปอร์เซ็นต์ข้าวกล้อง ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วเปอร์เซ็นต์ข้าวกล้องที่วัดได้ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีค่าเท่ากับ 75.0 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 20)

เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.48 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 23) นอกจากนี้ยังพบว่า เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ เมล็ดข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.41 เปอร์เซ็นต์ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ เมล็ดข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.53 เปอร์เซ็นต์ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 32 กก.N/ไร่ เมล็ดข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 24) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 20)

ตาราง 23 เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน(มิลลิกรัม/100g.ข้าวกล้อง)
คลองหลวง 1	1.55
แพร่ 1	1.48

LSD (0.05) = 0.06

ตาราง 24 เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน(มิลลิกรัม/100g.ข้าวกล้อง)
0	1.41
16	1.52
32	1.63

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.10

เปอร์เซ็นต์โปรตีน

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์คลองหลวง 1 มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 9.71 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าพันธุ์แพร่ 1 ที่มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 9.26 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 25) นอกจากนี้ เปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ เปอร์เซ็นต์โปรตีนที่วิเคราะห์ได้ในเมล็ดข้าวกล้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.79 เปอร์เซ็นต์ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N/ไร่ และ 32 กก.N/ไร่ เปอร์เซ็นต์โปรตีนโปรตีนที่วิเคราะห์ได้ในเมล็ดข้าวกล้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.53 เปอร์เซ็นต์ และ 10.15 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 26) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์โปรตีนของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 20)

ตาราง 25 เปอร์เซ็นต์โปรตีน ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1(นาปรัง 2542)

พันธุ์	เปอร์เซ็นต์โปรตีน(มิลลิกรัม x 6.25/100g.ข้าวกล้อง)
คลองหลวง 1	9.71
แพร่ 1	9.26

LSD (0.05) = 0.40

ตาราง 26 เปอร์เซ็นต์โปรตีน ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 16 และ 32 กก.N/ไร่(นาปรัง 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	เปอร์เซ็นต์โปรตีน(มิลลิกรัม x 6.25/100g.ข้าวกล้อง)
0	8.79
16	9.53
32	10.15

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.65

เปอร์เซ็นต์ไอโอดีน

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ของไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนเฉลี่ยเท่ากับ 5.01 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์ไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนเฉลี่ยเท่ากับ 5.41 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ของไอโอดีนเฉลี่ยเท่ากับ 5.45 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 27) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 20)

ตาราง 27 เปอร์เซ็นต์ไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้อง ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปรัง 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์ไอโอดีน(ไมโครกรัม/100g.ข้าวกล้อง)
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	5.01
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	5.41
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	5.45

LSD (0.05) = 0.18

เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ของโพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ของโพแทสเซียมเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 28) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 20)

ตาราง 28 เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้อง ข้าวพันธุ์คลองหลวง 1 และพันธุ์แพร่ 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปรัง 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม(มิลลิกรัม/100g.ข้าวกล้อง)
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	0.30
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	0.33
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	0.34

LSD (0.05) = 0.02

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

งานทดลองที่ 2 อิทธิพลของปุ๋ยไนโตรเจนและโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่มีต่อคุณภาพการสีและคุณภาพทางโภชนาการของข้าวนาปี

การวิเคราะห์การเจริญเติบโตของต้น ใบ รวง

วันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของวันมีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ววันน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 มีค่าเท่ากับ 81.38 วันหลังปลูก (ตาราง 29)

ตาราง 29 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของการเจริญเติบโต ต้น ใบ รวง ในข้าวพันธุ์ ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ฤดูนาปี(นาปี 2542)

แหล่งความแปรปรวน	วัน นน. แห้งต้นสูงสุด	วัน นน. แห้งใบสูงสุด	วัน นน. แห้งรวงสูงสุด	นน.แห้งต้นสูงสุด	นน.แห้งใบสูงสุด	นน.แห้งรวงสูงสุด
V	ns	*	ns	*	*	ns
N	ns	**	*	ns	**	ns
VXN	ns	ns	ns	ns	ns	ns
KI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns
CV%	13.30	7.34	6.40	46.32	34.33	31.21

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 86.9 วันหลังปลูก ซึ่งมากกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 76.7 วันหลังปลูก (ตาราง 30) นอกจากนี้ยังพบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 77.9 วันหลังปลูก ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 78.9 วันหลังปลูก ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 83.6 วันหลังปลูก และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 87.7 วันหลังปลูก (ตาราง 31) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อวันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 29)

ตาราง 30 วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

พันธุ์	วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(วันหลังปลูก)
ขาวดอกมะลิ 105	86.9
ชัยนาท 1	76.7

LSD (0.05) = 4.9

ตาราง 31 วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(วันหลังปลูก)
0	77.9
11.2	78.9
22.4	83.6
33.6	87.7

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 4.4

วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า วันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 94.3 วันหลังปลูก ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 99.9 วันหลังปลูก ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 96.9 วันหลังปลูก และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ มีวันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 97.5 วันหลังปลูก (ตาราง 32) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อวันข้าวมีน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 29)

ตาราง 32 วันน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	วันน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(วันหลังปลูก)
0	94.3
11.2	99.9
22.4	96.9
33.6	97.5

LSD (0.05) = 3.4

น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดเท่ากับ 1062.8 กก./ไร่ ซึ่งมากกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดเท่ากับ 839.3 กก./ไร่ (ตาราง 33) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 29)

ตาราง 33 น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

พันธุ์	น้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุด(กก./ไร่)
ขาวดอกมะลิ 105	1062.8
ชัยนาท 1	839.3

LSD (0.05) = 181.7

น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 494.7 กก./ไร่ ซึ่งมากกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีน้ำหนักแห้งสะสมของต้นสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 328.1 กก./ไร่ (ตาราง 34) นอกจากนี้ยังพบว่า น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 271.1 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 295.6 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 491.7 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ มีน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 587.4 กก./ไร่ (ตาราง 35) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่อน้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 29)

ตาราง 34 น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

พันธุ์	น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(วันหลังปลูก)
ขาวดอกมะลิ 105	494.7
ชัยนาท 1	328.1

LSD (0.05) = 158.8

ตาราง 35 น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด ของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	น้ำหนักแห้งสะสมของใบสูงสุด(วันหลังปลูก)
0	271.1
11.2	295.6
22.4	491.7
33.6	587.4

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 109.1

น้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุด ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วน้ำหนักแห้งสะสมของรวงสูงสุดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีค่าเท่ากับ 720.6 กก./ไร่ (ตาราง 29)

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.54 กรัมต่อกอต่อวัน ซึ่งมากกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 37) นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 กรัมต่อกอต่อวัน ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 กรัมต่อกอต่อวัน ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.54 กรัมต่อกอต่อวัน และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 38) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 36)

ตาราง 36 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของอัตราการเจริญเติบโต ต้น ใบ รวง ในข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ฤดูนาปี(นาปี 2542)

แหล่งความแปรปรวน	อัตราการสะสม นน. แห้งต้น	อัตราการสะสม นน. แห้งใบ	อัตราการสะสม นน. แห้งรวง
V	**	*	**
N	*	**	ns
VXN	ns	ns	ns
KI	ns	ns	ns
VXKI	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	ns
CV%	34.39	33.44	60.28

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

ตาราง 37 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

พันธุ์	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น(กรัม/กอ/วัน)
ขาวดอกมะลิ 105	0.54
ชัยนาท 1	0.42

LSD (0.05) = 0.03

ตาราง 38 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้น(กรัม/กอ/วัน)
0	0.44
11.2	0.43
22.4	0.54
33.6	0.51

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.07

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 กรัมต่อกอต่อวัน ซึ่งมากกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 39) นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 กรัมต่อกอต่อวัน ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.14 กรัมต่อกอต่อวัน ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.23 กรัมต่อกอต่อวัน และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 40) ผลการทดลองพบว่า การใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 36)

ตาราง 39 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

พันธุ์	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ(กรัม/กอ/วัน)
ขาวดอกมะลิ 105	0.22
ชัยนาท 1	0.17

LSD (0.05) = 0.07

ตาราง 40 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ได้รับอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบ(กรัม/กอ/วัน)
0	0.13
11.2	0.14
22.4	0.23
33.6	0.26

LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.05

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวง

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 กรัมต่อกอต่อวัน ซึ่งน้อยว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.20 กรัมต่อกอต่อวัน (ตาราง 41) ผลการทดลองพบว่า การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและการใช้สารโพแทสเซียมไอโอไดด์ฉีดพ่นไม่มีผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 36)

ตาราง 41 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวง ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 (นาปี 2542)

พันธุ์	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวง(กรัม/กอ/วัน)
ขาวดอกมะลิ 105	0.19
ชัยนาท 1	0.20

LSD (0.05) = 0.004

ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

จำนวนหน่อต่อกอ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า จำนวนหน่อต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีจำนวนหน่อต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 13.6 หน่อ/กอ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ มีจำนวนหน่อต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 16.3 หน่อ/กอ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ มีจำนวนหน่อต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 17.6 หน่อ/กอ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ มีจำนวนหน่อต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 18.8 หน่อ/กอ (ตาราง 43) ผลการทดลองพบว่า การฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ไม่มีผลต่อจำนวนหน่อต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 42)

ตาราง 42 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าว เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ และค่าดัชนีเก็บเกี่ยว ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่ ระยะการฉีดพ่นโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ ไม่ได้รับการฉีดพ่น ฉีดพ่นระยะแตกกอถึงผสมเกสร ฉีดพ่นระยะกำเนิดช่อดอกถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

แหล่งความแปรปรวน	จำนวนหน่อต่อกอ	จำนวนรวงต่อกอ	จำนวนเมล็ดดีต่อรวง	นน. 1,000 เมล็ด	% เมล็ดลีบ	ผลผลิต	นน.แห้งมวลรวม	ดัชนีเก็บเกี่ยว
V	ns	ns	*	*	ns	ns	ns	ns
N	**	**	ns	ns	ns	**	ns	ns
VXN	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
KI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXKI	ns	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
CV%	8.59	9.15	12.39	9.99	24.61	24.08	20.21	17.39

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

*นน.1,000 เมล็ด และ นน.ผลผลิต คิดที่ความชื้น 14%

ตาราง 43 จำนวนหน่อต่อกอ ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	จำนวนหน่อต่อกอ
0	13.56
11.2	16.26
22.4	17.57
33.6	18.80

LSD (0.05) = 2.66

จำนวนรวงต่อกอ

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า จำนวนรวงต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 12.6 รวง/กอ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ ข้าวมีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 15.3 รวง/กอ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ ข้าวมีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 16.6 รวง/กอ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ ข้าวมีจำนวนรวงต่อกอเฉลี่ยเท่ากับ 17.8 รวง/กอ (ตาราง 44) ผลการทดลองพบว่า การฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ไม่มีผลต่อจำนวนรวงต่อกอของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 42)

ตาราง 44 จำนวนรวงต่อกอ ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	จำนวนรวงต่อกอ
0	12.6
11.2	15.3
22.4	16.6
33.6	17.8

LSD (0.05) = 2.7

จำนวนเมล็ดดีต่อรวง

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ และการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ระยะเวลาต่างกัน ที่มีต่อจำนวนเมล็ดดีต่อรวง โดยจากสมการ regression แสดงให้เห็นว่า การฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงระยะผสมเกสร ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงเพิ่มขึ้นจากข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ 1.9 เมล็ด/รวง โดยมีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงสูงสุดเมื่อฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ระยะแตกกอจนถึงระยะผสมเกสร ซึ่งมีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงเฉลี่ยเท่ากับ 172.8 เมล็ด/รวง ขณะที่การฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงระยะผสมเกสร ข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 มีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงลดลงจากข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ 0.84 เมล็ด/รวง โดยมีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงต่ำสุด เมื่อฉีดพ่นสาร

โพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ระยะแตกกอจนถึงระยะผสมเกสร ซึ่งมีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงเฉลี่ยเท่ากับ 126.5 เมล็ด/รวง (ภาพที่3) และจำนวนเมล็ดดีต่อรวงของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงเฉลี่ยเท่ากับ 167.8 เมล็ด/รวง ซึ่งมากว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีจำนวนเมล็ดดีต่อรวงเฉลี่ยเท่ากับ 135.2 เมล็ด/รวง ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจนไม่มีผลต่อจำนวนเมล็ดดีต่อรวงของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 42)

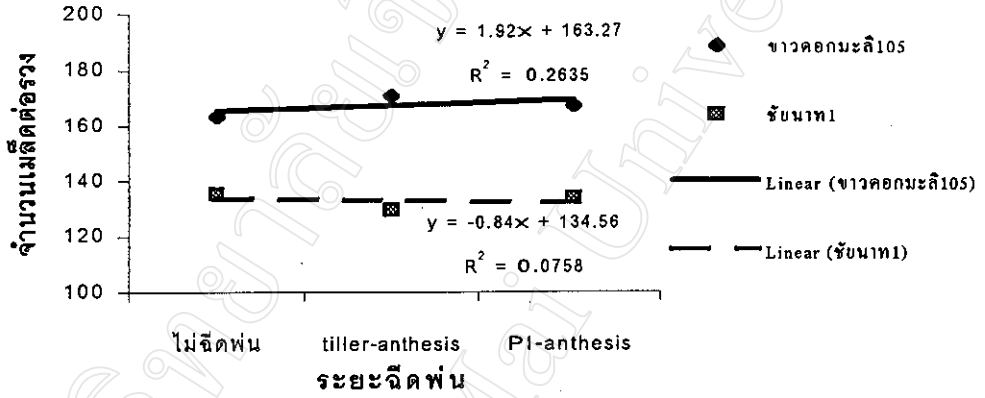

ภาพที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ของจำนวนเมล็ดดีต่อรวง ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดเฉลี่ยเท่ากับ 24.0 กรัม และพันธุ์ชัยนาท 1 มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดเฉลี่ยเท่ากับ 25.4 กรัม (ตาราง 45) ผลการทดลองพบว่า การเพิ่มอัตราปุ๋ยไนโตรเจน และ การฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ไม่มีผลต่อน้ำหนัก 1,000 เมล็ดของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 42)

ตาราง 45 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1(นาปี 2542)

พันธุ์	น้ำหนัก 1,000 เมล็ด
ขาวดอกมะลิ 105	24.0
ชัยนาท 1	25.4

LSD (0.05) = 1.0

น้ำหนักผลผลิต

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า ผลผลิตของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ข้าวทั้ง 2 พันธุ์ให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 669.2 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ ข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 720.1 กก./ไร่ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ ข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 769.6 กก./ไร่ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ ข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 787.5 กก./ไร่ (ตาราง 46) ผลการทดลองไม่พบว่าการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีผลต่อผลผลิตของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 42)

ตาราง 46 ผลผลิต ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่(นาปี 2542)

อัตราปุ๋ยไนโตรเจน(กก.N/ไร่)	น้ำหนักผลผลิต
0	669.2
11.2	720.1
22.4	769.6
33.6	787.5

LSD (0.05) = 55.6

น้ำหนักแห้งมวลรวม

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของน้ำหนักแห้งมวลรวม ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วน้ำหนักแห้งมวลรวมของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีค่าเท่ากับ 1958.9 กก./ไร่ (ตาราง 42)

ดัชนีเก็บเกี่ยว

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของดัชนีเก็บเกี่ยว ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วดัชนีเก็บเกี่ยวของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีค่าเท่ากับ 0.39 (ตาราง 42)

คุณภาพการสีและคุณภาพทางโภชนาการ

เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ของต้นข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพบว่า เปอร์เซ็นต์ของต้นข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวเฉลี่ยเท่ากับ 33.4 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยกว่าเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวของข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรที่มีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวเฉลี่ยเท่ากับ 38.6 เปอร์เซ็นต์ และที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรที่มีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวเฉลี่ยเท่ากับ 47.6 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 48) ผลการทดลองไม่พบว่าอัตราปุ๋ยไนโตรเจนมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์ต้นข้าว ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 47)

ตาราง 47 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของคุณภาพการสีและคุณภาพทางโภชนาการของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่ ระยะการฉีดพ่นโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ ไม่ได้รับการฉีดพ่น ฉีดพ่นระยะแตกกอถึงผสมเกสร ฉีดพ่นระยะกำเนิดช่อดอกถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

แหล่งความ แปรปรวน	% ต้นข้าว	% ข้าวหัก	% ข้าวสาร	% ข้าวกล้อง	% ไนโตรเจน	% โปรตีน	% ไอโอดีน	% โพแทสเซียม
V	ns	ns	*	ns	*	*	ns	ns
N	ns	ns	ns	ns	**	**	ns	ns
VXN	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
KI	**	**	ns	ns	**	**	**	**
VXKI	ns	ns	*	ns	*	*	ns	ns
NXKI	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
VXNXKI	ns	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns
CV%	20.87	30.27	3.68	3.94	6.79	6.79	6.06	6.75

V = พันธุ์ N = ไนโตรเจน และ KI = Potassium Iodine

*%ไนโตรเจน หน่วย มิลลิกรัมN/100g.ข้าวกล้อง %โปรตีน หน่วย มิลลิกรัม x 6.25/100g.ข้าวกล้อง

%ไอโอดีน หน่วย ไมโครกรัม/100g.ข้าวกล้อง %โพแทสเซียม หน่วย มิลลิกรัม/100g.ข้าวกล้อง

ตาราง 48 เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ พันธุ์ชัยนาท 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	33.4
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	38.6
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	47.6

LSD (0.05) = 4.9

เปอร์เซ็นต์ข้าวหัก

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ข้าวหักที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยพบว่า เปอร์เซ็นต์ข้าวหักของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์ข้าวหักเฉลี่ยเท่ากับ 32.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าเปอร์เซ็นต์ข้าวหักของข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ข้าวหักเฉลี่ยเท่ากับ 27.6 เปอร์เซ็นต์ และที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ข้าวหักเฉลี่ยเท่ากับ 19.9 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 49) ผลการทดลองไม่พบว่า อัตราปุ๋ยไนโตรเจนมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์ข้าวหักของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 47)

ตาราง 49 เปอร์เซ็นต์ข้าวหัก ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์ข้าวหัก
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	32.5
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	27.6
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	19.9

LSD (0.05) = 4.8

เปอร์เซ็นต์การสี

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ให้แก่ต้นข้าว โดยข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 มีเปอร์เซ็นต์การสีมากกว่าข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ในทุกอัตราปุ๋ยไนโตรเจน และทุกระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ซึ่งปุ๋ยไนโตรเจนที่ให้แก่ต้นข้าวในการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ที่ระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสีของข้าวทั้ง 2 พันธุ์เพิ่มขึ้น และพบว่า เปอร์เซ็นต์การสีของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีเปอร์เซ็นต์การสีเฉลี่ยเท่ากับ 63.9 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีเปอร์เซ็นต์การสีเฉลี่ยเท่ากับ 69.1 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง

50) ผลการทดลองไม่พบว่า อัตราปุ๋ยไนโตรเจนมีผล โดยตรงต่อการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์การสีของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 47)

ตาราง 50 เปอร์เซ็นต์การสี ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ในระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่ ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

พันธุ์	อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (กก.N/ไร่)	ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น			ค่าเฉลี่ย
		ไม่ได้รับการฉีดพ่น	ฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	ฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	
ขาวดอกมะลิ 105	0	62.8	62.4	66.4	63.9
	11.2	62.6	64.6	58.9	62.0
	22.4	60.6	63.2	70.2	64.7
	33.6	64.7	65.7	64.2	64.9
ค่าเฉลี่ย		62.7	64.0	64.9	
ชัยนาท 1	0	67.9	68.1	71.2	69.1
	11.2	69.8	67.6	68.9	68.8
	22.4	69.5	68.4	69.1	69.0
	33.6	68.9	69.0	71.2	69.7
ค่าเฉลี่ย		69.0	68.3	70.1	

LSD พันธุ์ (0.05) = 2.7 LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 4.2

LSD ระยะฉีดพ่น KI (0.05) = 1.5

เปอร์เซ็นต์ข้าวกล้อง

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ อัตราปุ๋ยไนโตรเจน และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ของเปอร์เซ็นต์ข้าวกล้อง ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วเปอร์เซ็นต์ข้าวกล้องที่วัดได้ของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ มีค่าเท่ากับ 73.4 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 47)

เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ (ตาราง 47)โดยข้าวกล้องพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีอัตราการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนตามการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มากกว่าข้าวกล้องพันธุ์ชัยนาท 1 ซึ่งข้าวกล้องพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนสูงสุดที่การฉีดพ่นในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร โดยมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ข้าวกล้องพันธุ์ชัยนาท 1 มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนสูงสุดที่การฉีดพ่นในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร โดยมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq0.05$) โดยข้าวกล้องพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าข้าวกล้องพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังพบว่าเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p\leq0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.72 เปอร์เซ็นต์ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ และ 33.6 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 เปอร์เซ็นต์ และ 2.04 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และยังพบว่า เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p\leq0.01$) โดยเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 เปอร์เซ็นต์ ข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 เปอร์เซ็นต์ และข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 51)

ตาราง 51 เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ในระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่ ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร (นาปี 2542)

พันธุ์	อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (กก.N/ไร่)	ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น			ค่าเฉลี่ย
		ไม่ได้รับการฉีดพ่น	ฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	ฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	
ขาวดอกมะลิ 105	0	1.65	1.88	1.93	1.82
	11.2	2.00	2.10	2.13	2.07
	22.4	2.13	2.27	2.35	2.25
	33.6	2.20	2.18	2.28	2.22
ค่าเฉลี่ย		2.00	2.11	2.17	
ชัยนาท 1	0	1.35	1.77	1.73	1.61
	11.2	1.74	1.83	1.71	1.76
	22.4	1.70	1.85	1.90	1.82
	33.6	1.89	1.88	1.81	1.86
ค่าเฉลี่ย		1.67	1.83	1.79	

LSD พันธุ์ (0.05) = 0.21 LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.11

LSD ระยะฉีดพ่น KI (0.05) = 0.08

เปอร์เซ็นต์โปรตีน

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ และระยะการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ (ตาราง 47) โดยข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีอัตราการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์โปรตีนตามการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มากกว่าพันธุ์ชัยนาท 1 ซึ่งข้าวกล้องพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนสูงสุดที่การฉีดพ่นในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร โดยมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 13.57 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ข้าวกล้องพันธุ์ชัยนาท 1 มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนสูงสุดที่การฉีดพ่นในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร โดยมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 11.44 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวทั้ง 2 พันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยข้าวกล้องพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 13.07 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าข้าวกล้องพันธุ์ชัยนาท 1 ที่มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 11.02 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังพบว่า เปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 10.74 เปอร์เซ็นต์ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 11.2 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 11.98 เปอร์เซ็นต์ ที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 22.4 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 12.71 เปอร์เซ็นต์ และที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 33.6 กก.N/ไร่ ข้าวกล้องมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 12.74 เปอร์เซ็นต์ และพบว่า เปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยเปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 12.30 เปอร์เซ็นต์ และที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจนเฉลี่ยเท่ากับ 12.37 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 52)

ตาราง 52 เปอร์เซ็นต์โปรตีน ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ในระดับปุ๋ยไนโตรเจนที่ 0, 11.2, 22.4 และ 33.6 กก.N/ไร่ ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

พันธุ์	อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (กก.N/ไร่)	ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น			ค่าเฉลี่ย
		ไม่ได้รับการฉีดพ่น	ฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	ฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	
ขาวดอกมะลิ 105	0	10.33	11.74	12.07	11.38
	11.2	12.49	13.10	13.29	12.96
	22.4	13.33	14.16	14.70	14.06
	33.6	13.73	13.61	14.23	13.86
ค่าเฉลี่ย		12.47	13.15	13.57	
ชัยนาท 1	0	8.43	11.03	10.81	10.09
	11.2	10.86	11.41	10.70	10.99
	22.4	10.61	11.59	11.87	11.36
	33.6	11.80	11.74	11.31	11.62
ค่าเฉลี่ย		10.43	11.44	11.17	

LSD พันธุ์ (0.05) = 1.31 LSD อัตราปุ๋ยไนโตรเจน (0.05) = 0.67

LSD ระยะฉีดพ่น KI (0.05) = 0.48

เปอร์เซ็นต์ไอโอดีน

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ของไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยเปอร์เซ็นต์ของไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนเฉลี่ยเท่ากับ 5.99 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ไอโอดีนเฉลี่ยเท่ากับ 6.38 เปอร์เซ็นต์ และที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ของไอโอดีนเฉลี่ยเท่ากับ 6.42 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 53) ผลการทดลองพบว่าอัตราปุ๋ยไนโตรเจนไม่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์ของไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 47)

ตาราง 53 เปอร์เซ็นต์ไอโอดีนในเมล็ดข้าวกล้อง ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์ไอโอดีน(ไมโครกรัม/100g.ข้าวกล้อง)
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	5.99
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	6.38
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	6.42

LSD (0.05) = 0.30

เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม

จากผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) พบว่า เปอร์เซ็นต์ของโพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะเวลาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p \leq 0.01$) โดยเปอร์เซ็นต์ของโพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์มีเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม 0.33 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม 0.35 เปอร์เซ็นต์และที่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสรมีเปอร์เซ็นต์ของโพแทสเซียม 0.36 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 54) ผลการทดลองพบว่า อัตราปุ๋ย

ไนโตรเจนไม่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของเปอร์เซ็นต์ของโพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้องของข้าวทั้ง 2 พันธุ์ (ตาราง 47)

ตาราง 54 เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียมในเมล็ดข้าวกล้อง ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ไม่ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอ โอไดด์ ได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะแตกกอจนถึงผสมเกสร และได้รับการฉีดพ่นสารโพแทสเซียมไอโอไดด์ในระยะกำเนิดช่อดอกจนถึงผสมเกสร(นาปี 2542)

ระยะเวลาที่ได้รับการฉีดพ่น	เปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม(มิลลิกรัม/100g.ข้าวกล้อง)
ไม่ได้รับการฉีดพ่น	0.33
ได้รับการฉีดพ่นระยะ tillering - anthesis	0.35
ได้รับการฉีดพ่นระยะ PI - anthesis	0.36

LSD (0.05) = 0.02

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University